

συμβαίνειν (συνών. συνέρχεσθαι) 1. Συμβαίνει/συνέπεται, it comes together/it follows, Μέλισσος 8(3) ὥστε σ υ μ β α ί ν ε ι μήτε ὁρᾶν μήτε τὰ ὄντα γινώσκειν 2. Συνέρχομαι/σμίγω, come together/mate, Ἐμπεδοκλῆς 21.8 ἐν δὲ Κότῳ διάμορφα καὶ ἄνδιχα πάντα πέλονται, σὺν δ' ἔβη ἐν Φιλότῃ καὶ ἀλλήλοισι ποθεῖται 3. Συμβαίνει/γίνεται, it happens/it occurs, Ἀρχύτας 1.32-36-47 ἔτι δὲ καὶ τοῦτο σ υ μ β α ί ν ε ι ὥσπερ ἐπὶ βελῶν ... τούτῳ δὲ καὶ ταῖς φωναῖς σ υ μ β ῆ σ ε τ α ι ... ἀλλὰ μὰν καὶ τοῖς ῥόμβοις τοῖς ἐν ταῖς τελεταῖς κινουμένοις τὸ αὐτὸ σ υ μ β α ί ν ε ι· ἡσυχᾷ μὲν κινούμενοι βαρὺν ἀφιέντι ἄχον, ἰσχυρῶς δέ, ὀξύν. || Δημόκριτος 191.13 καὶ μηκέτι πλειόνων ἐπιθυμέοντι σ υ μ β α ί ν η κακοπαθεῖν τῇ ψυχῇ.

συμβάλλεσθαι. Συμφωνῶ/συνομολογῶ, agree/admit, Ἡράκλειτος 47 μὴ εἰκῇ περὶ τῶν μεγίστων σ υ μ β α λ λ ῶ μ ε θ α.

σύμβολον 1. Σύμβολο/ἀλληγορικὸν παράγγελμα, symbol/allegorical precept, Πυθαγόρειοι C 6 (DK I 465,21) Ἀναξίμανδρος Ἀναξίμανδρου Μιλήσιος ὁ νεώτερος ἱστορικός γέγονε δὲ κατὰ τοὺς Ἀρταξέρξου χρόνους τοῦ Μνήμονος κληθέντος· ἔγραψε Σ υ μ β ὀ λ ω ν Πυθαγορείων ἐξήγησιν 2. Σημεῖο/προμήνυμα, sign/omen, Ἀναξαγόρας 19 Ἴσιν δὲ καλέομεν τὸ ἐν τῇσιν νεφέλῃσιν ἀντιλάμπον τῷ ἡλίῳ. χειμῶνος οὖν ἐστὶ σ ύ μ β ο λ ο ν. Πρβλ. σῆμα, σημείον.

σύμμεικτος. Σύμμεικτος, miscellaneous, Δημόκριτος 11i (τίτλ.) Αἰτίαι σ ύ μ μ ε ι κ τ ο ι.

συμμένειν. Συμπαραμένω, stay together, Λεύκιππος A 1 (DK II 71,4-8) τὰ δὲ λοιπὰ (sc. σώματα) σ υ μ μ έ ν ε ι ν καὶ περιπλεκόμενα συγκατατρέχειν ἀλλήλοις καὶ ποιεῖν πρῶτόν τι σύστημα σφαιροειδές ... καὶ οὕτω γενέσθαι τὴν γῆν, σ υ μ μ ε ν ὀ ν τ ω ν τῶν ἐνεχθέντων ἐπὶ τὸ μέσον A 14 (DK II 75,29) τὰς δὲ (sc. ἀτόμους) περιπλέκεσθαι ἀλλήλαις κατὰ τὴν τῶν σχημάτων καὶ μεγεθῶν καὶ θέσεων καὶ τάξεων συμμετρίαν καὶ σ υ μ μ έ ν ε ι ν καὶ οὕτως τὴν τῶν συνθέτων γένεσιν ἀποτελεῖσθαι Δημόκριτος A 37 (DK II 93,33-37) τοῦ δὲ σ υ μ μ έ ν ε ι ν τὰς οὐσίας μετ'

ἀλλήλων μέχρι τινὸς αἰτιᾶται τὰς ἐπαλλαγὰς καὶ τὰς ἀντιλήψεις τῶν σωμάτων ... ἐπὶ τοσοῦτον οὖν χρόνον σφῶν αὐτῶν ἀντέχεσθαι νομίζει καὶ *σ υ μ μ έ ν ε ι ν*, ἕως ἰσχυροτέρα τις ἐκ τοῦ περιέχοντος ἀνάγκη παραγενομένη διασείση καὶ χωρὶς αὐτὰς διασπείρη. || (ἀντίθ. ἐκπτύεσθαι). Δημόκριτος A 152 (DK II 125,38) οὐκοῦν ἐν κρυμῷ μὲν ... *σ υ μ μ έ ν ε ι* (sc. τὸ ἔμβρυον), ἐν ἀλέᾳ δὲ ὥς τὰ πολλὰ ἐκπτύεται.

συμμετρίη (ἀντίθ. ἀμετροίη). Συμμετρία, symmetry, Δημόκριτος A 167 (DK II 129,15) *σ υ μ μ ε τ ρ ί α ν τε καὶ ἀταραξίαν* 191 ἀνθρώποισι γὰρ εὐθυμίη γίνεται μετριοτήτι τέρψιος καὶ βίου *σ υ μ μ ε τ ρ ί η*.

συμμέτρως. Μὲ τὸ προσήκον μέτρο/μέ τῇ δέουσα ἀναλογία, with the proper measure/in the necessary proportion, Δημόκριτος A 135 (DK II 116,28) περὶ δὲ τοῦ φρονεῖν ἐπὶ τοσοῦτον εἶρηκεν ὅτι γίνεται *σ υ μ μ έ τ ρ ῶ ς* ἐχούσης τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν κοῆσιν. Πρβλ. *συμμετρίη*.

σύμμιξις (συνών. μίξις, ἀντίθ. ἀποκρίσις). Σύμμιξη, mixing, Ἀναξαγόρας 4.14 πάντων ὁμοῦ εἶντων οὐδὲ χροιὴ ἐνδηλος ἦν οὐδεμία· ἀπεκώλυε γὰρ ἡ *σ ύ μ μ ι ξ ι ς* πάντων χρημάτων. Πρβλ. *συμμίγεσθαι*.

συμμίσγειν (ἀντίθ. ἀποκρίνειν). Συμμιγνύω, mix together, Ἀρχύτας A 17 (DK I 429,22) *σ υ μ μ ί σ γ ε ι ν* δὲ λέγουσιν οἱ Πυθαγόρειοι τὸ ἓνα ἐξ ἀμφοτέρων ἀριθμὸν λαβεῖν. || **συμμίσγεσθαι** (συνών. μειγνύναι, συγκρίνεσθαι, ἀντίθ. ἀποκρίνεσθαι, διακρίνεσθαι). Συμμιγνύομαι/συνενώνομαι, be mixed together/be united, Ἡράκλειτος 67 ὁπότεν *σ υ μ μ ι γ ῇ* θνώμασιν Ἀναξαγόρας 12.7-15 καὶ ἂν ἐκώλυεν αὐτὸν τὰ *σ υ μ μ ε μ ε ι γ μ έ ν α* ... καὶ τὰ *σ υ μ μ ι σ γ ό μ ε ν ά* τε καὶ ἀποκρινόμενα καὶ διακρινόμενα πάντα ἔγνω νοῦς 17 οὐδὲν γὰρ χοῆμα γίνεται οὐδὲ ἀπόλλυται, ἀλλ' ἀπὸ εἶντων χρημάτων *σ υ μ μ ί σ γ ε τ α ί* τε καὶ διακρίνεται. καὶ οὕτως ἂν ὀρθῶς καλοῖεν τό τε γίνεσθαι *σ υ μ μ ί σ γ ε σ θ α ι* καὶ τὸ ἀπόλλυσθαι διακρίνεσθαι. Πρβλ. *σύμμιξις*.